

VILNIAUS KOMERCINIO ARBITRAŽO TEISMO ARBITRAŽO PROCEDŪROS R E G L A M E N T A S

SĄVOKOS

Arbitražas - ginčo sprendimo būdas, kai fiziniai ar juridiniai asmenys, remdamiesi susitarimu, tarpusavio ginčui spręsti kreipiasi ar įsipareigoja kreiptis ne į valstybės teismą, o į jų susitarimu pasirinktą arba įstatymo nustatyta tvarka paskirtą trečiąjį asmenį ar asmenis.

Vilniaus komercinio arbitražo teismas (Arbitražo teismas) - nuolatinė arbitražo institucija, pagal šalių susitarimą organizuojanti ginčo sprendimą.

Arbitražo teismo pirmininkas - asmuo, Arbitražo teismo statuto nustatyta tvarka paskirtas organizuoti arbitražo procesus ir administruoti Arbitražo teismo veiklą.

Arbitražinis teismas - nustatyta tvarka paskirtas arbitras ar arbitrai, gavę teisę spręsti šalių ginčą.

Arbitražo mokesčiai - tai mokesčiai, skirti atlyginti už arbitrų ir Arbitražo teismo suteiktas paslaugas bei kompensuoti su šių paslaugų teikimu susijusias išlaidas. Arbitražo mokesčiai apima registravimo mokestį, arbitravimo mokestį ir kompensavimo mokestį.

Registravimo mokestis - pinigų suma, mokama įteikiant ieškinio pareiškimą Arbitražo teismui (sekretoriatui) ir skirta padengti išlaidas, susidarančias rengiant bylą nagrinėti arbitražu.

Arbitravimo mokestis - pinigų suma, mokama už kiekvieną nagrinėti įteiktą ieškinį ir skirta arbitrų honoraro išmokoms, išlaikyti Arbitražo teismo sekretoriatą ir padengti kitas bendras arbitražo institucijos veiklos išlaidas.

Kompensavimo mokestis - pinigų suma, skirta kompensuoti arbitrų, liudytojų, ekspertų, vertėjų komandiruočių (kelionės, nakvynės ir kitas) išlaidas susidariusias dėl jų dalyvavimo ginčus nagrinėjant arbitražu, ir apmokėti už ekspertų bei vertėjų paslaugas.

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Reglamento teisinė prigimtis ir taikymo sritis

1. Šis arbitražo procedūros reglamentas (toliau - Reglamentas) parengtas ir patvirtintas nuolatinės arbitražo institucijos Vilniaus komercinio arbitražo teismas

remiantis 1996 m. balandžio 2 d. Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo nuostatomis.

2. Šis reglamentas taikomas, nagrinėjant komercinius ginčus neatsižvelgiant į tai, ar arbitražas tarptautinis ar nacionalinis, jeigu ginčo šalys raštu susitarė, kad jų ginčas bus perduotas nagrinėti Vilniaus komercinio arbitražo teismui arba nagrinėjamas arbitražu pagal šį reglamentą.

3. Šis reglamentas laikomas arbitražinio susitarimo dalimi ir taikomas tiek, kiek jis neprieštarauja įstatymams, reguliuojantiems arbitražo procedūrą.

4. Arbitražo procedūros klausimus, kurių nereguliuoja arbitražo procedūrai taikoma teisė, šis reglamentas ar šalių susitarimas, sprendžia ginčą nagrinėjantis arbitražinis teismas arba Arbitražo teismo pirmininkas, kai arbitražinis teismas dar nesudarytas.

5. Oficialios Arbitražo teismo kalbos yra lietuvių, anglų ir rusų kalbos. Dokumentai Arbitražo teismui turi būti pateikiami viena iš šių kalbų.

2 straipsnis. Ginčai, nagrinėtini arbitražu

Arbitražo teismas priima nagrinėti ir spręsti arbitražu komercinius ginčus, kylančius iš sutartinių ar nesutartinių teisinių santykių, išskyrus ginčus, kurie negali būti sprendžiami arbitražu.

3 straipsnis. Šalių teisė apriboti Reglamento taikymą

1. Ginčo šalys rašytiniu susitarimu gali numatyti, kad kai kurios šio reglamento normos nagrinėjant jų ginčą nebus taikomos, išskyrus nuostatas dėl arbitražo mokesčių. Tokiu atveju arbitražinis teismas nagrinėja ginčą pagal šalių susitarimu nustatytą arbitražo procedūrą arba Reglamente nustatytą procedūrą, išskyrus šalių nustatytas išimtis.

2. Šalys gali susitarti dėl: 1) arbitrų skaičiaus; 2) arbitro (-ų) paskyrimo tvarkos; 3) arbitro (-ų) nušalinimo tvarkos; 4) arbitražo vietos; 5) arbitražo kalbos; 6) žodinio arba dokumentinio (rašytinio) bylos nagrinėjimo; 7) ieškinio ir atsiliepimo į ieškinį pateikimo terminų; 8) kitų klausimų, dėl kurių arbitražo procedūrai taikoma teisė šalims nedraudžia susitarti.

4 straipsnis. Pranešimai ir terminų skaičiavimas

1. Jeigu šalys nėra susitarusios kitaip, laikoma, kad:

1) rašytinis pranešimas yra gautas, jeigu adresatui įteiktas asmeniškai, pristatytas į jo komercinę įmonę ar gyvenamąją vietą arba pagal nurodytą pašto adresą. Jeigu neįmanoma nustatyti nė vienos iš prieš tai išvardytų vietų, laikoma, kad rašytinis pranešimas yra gautas, jeigu jis išsiųstas registruotu laišku ar kita priemone, kurioje užfiksuotas faktas, kad pranešimas perduotas į paskutinę žinomą adresato komercinę įmonę, gyvenamąją vietą arba pagal pašto adresą. Pranešimas laikomas rašytiniu, jeigu jis atsiųstas laišku, telegrama, faksu ar elektroniniu paštu;

2) pranešimas yra gautas tą dieną, kada jis įteiktas.

2. Skaičiuojant terminus pagal šį reglamentą, terminas laikomas prasidėjusiu kita diena, kai žinia, pranešimas, raginimas ar pasiūlymas buvo gauti. Jeigu paskutinė termino diena adresato vietoje yra oficiali šventės ar ne darbo diena, termino pabaigos diena laikoma artimiausia po jos einanti darbo diena. Oficialios švenčių ir ne darbo dienos įskaitomos į terminą.

3. Atsižvelgiant į bylos sudėtingumą, taip pat tarptautinio komercinio arbitražo atveju arbitražinis teismas arba Arbitražo teismo pirmininkas, kai arbitražinis teismas dar nesuformuotas, gali pratęsti šiame reglamente nustatytus terminus.

5 straipsnis. Atstovavimas

1. Šalys gali vesti bylą pačios arba per atstovus.
2. Šalis, paskyrusi savo atstovą, raštu privalo pranešti atstovo pavardę, vardą, adresą, telefoną ir elektroninio pašto adresą Arbitražo teismui.
3. Šalis gali pavesti vesti bylą advokatui arba bet kuriam kitam asmeniui.
4. Atstovas privalo įrodyti Arbitražo teismui ir arbitražiniam teismui savo įgaliojimus.

6 straipsnis. Arbitražo proceso principai

Arbitražinis teismas jo kompetencijai priskirtus ginčus nagrinėja ir sprendžia vadovaudamasis šalių autonomijos, procesinio lygiateisiškumo, rungimosi, dispozityvumo, konfidencialumo, ekonomiškumo, kooperacijos ir operatyvumo principais.

7 straipsnis. Arbitražo mokesčiai

1. Pateikdamas ieškinį ieškovas privalo sumokėti nustatyto dydžio registravimo mokestį. Kol registravimo mokestis nesumokėtas, byla nagrinėti arbitražu nerengiama. Registravimo mokestis negražinamas.
2. Už kiekvieną pateiktą Arbitražo teismui ieškinį ieškovas privalo iš anksto (avansu) sumokėti arbitravimo mokestį. Kol arbitravimo mokestis nesumokėtas, byla neperduodama arbitražiniam teismui ir iš esmės nagrinėti nepradedama.
3. Registravimo ir arbitravimo mokesčių tarifas, jų ir kompensavimo mokesčio mokėjimo tvarką bei paskirstymą, taip pat kitų arbitražo išlaidų atlyginimo tvarką tvirtina Arbitražo teismo valdyba. Arbitražo teismo valdybos patvirtinti mokesčių tarifai, mokesčių mokėjimo ir paskirstymo tvarka yra neatskiriama šio reglamento dalis.
4. Arbitražo mokesčiai bylą laimėjusiai šaliai priteisiami iš pralaimėjusios šalies, jeigu šalių susitarimas nenumato ko kita. Ieškinį patenkinus iš dalies, arbitražo mokesčiai paskirstomi šalims proporcingai patenkintų ir atmestų reikalavimų dydžiui. Šalims bylą baigus taikos sutartimi, arbitražo mokesčiai paskirstomi proporcingai patenkintų ir atmestų reikalavimų dydžiui, jeigu šalys taikos sutartyje neaptarė jų paskirstymo.

8 straipsnis. Procesinių dokumentų įteikimas

1. Arbitražo teismas jo priimtus procesinius dokumentus išsiunčia abiem ginčo šalims. Suformavus arbitražinį teismą, visi jo priimti procesiniai dokumentai arbitražinio teismo pirmininko siunčiami šalims ir kopija Arbitražo teismui.

2. Perdavus bylą arbitražiniam teismui, kiekviena šalis visus dokumentus ar kitą informaciją, kurią pateikia arbitražiniam teismui, tuo pat metu tiesiogiai turi perduoti kitai šaliai bei Arbitražo teismui, neatsižvelgiant į tai, koku būdu bus nagrinėjama byla.

II SKYRIUS BYLOS IŠKĖLIMAS

9 straipsnis. Ieškinio pateikimas

1. Suinteresuota šalis (ieškovas) inicijuoja arbitražo procesą pateikdama Arbitražo teismui ieškinį ir sumokėdama registravimo mokestį.

2. Jeigu šalys nesusitaria kitaip, arbitražinio nagrinėjimo procedūra laikoma pradėta tą dieną, kurią Arbitražo teismas gavo ieškinį, atitinkantį šio straipsnio reikalavimus.

3. Ieškinyje turi būti nurodyta: 1) tikslūs šalių pavadinimai, kodai ir adresai, telefono, fakso numeriai, elektroninio pašto adresai; 2) jeigu ieškovas turi atstovą, ieškovo atstovo vardas, pavardė (pavadinimas), adresas, telefonas, faksas ir elektroninio pašto adresas; 3) nuoroda į arbitražinį susitarimą; 4) nuoroda į susitarimą, iš kurio ar dėl kurio kilo ginčas; 5) ginčo esmė; 6) ginčo suma ir jos apskaičiavimo tvarka; 7) ieškinio reikalavimą patvirtinantys faktai ir aplinkybės; 8) teisinis ginčijamų klausimų pagrindimas; 9) ieškinio reikalavimas; 10) siūlomų arbitrų skaičius, jų skyrimo tvarka, arbitražo vieta ir kalba, jeigu tai nėra aptarta arbitražiniame susitarime; taip pat arbitras (-ai), kurį (-iuos) paskiria ieškovas ir jo (jų) adresas, telefonas, faksas ir pilietybė.

4. Prie ieškinio turi būti pridėtas arbitražinis susitarimas ir sutartis, reguliuojanti santykius, dėl kurių kilo ginčas, arba jų kopijos ir įrodymai, patvirtinantys registravimo mokesčio sumokėjimą.

5. Ieškovas gali pridėti prie ieškinio visus, jo manymu, reikalingus dokumentus ir nurodyti dokumentus ar kitus įrodymus, kuriuos jis pateiks vėliau.

6. Ieškinyje ir prie jo pridedami dokumentai, taip pat visi kiti reikalingi dokumentai, turi būti pateikiami arbitražiniam teismui ta kalba, kurią susitarta vartoti arbitražinio proceso metu, ir su tiek nuorašų, kad po vieną tektų kitai ginčo šaliai, Arbitražo teismui ir kiekvienam arbitrui.

7. Jeigu šalys nesusitaria kitaip, kiekviena iš jų arbitražinio nagrinėjimo metu gali pakeisti ar papildyti savo ieškinio reikalavimus ar prieštaravimus dėl ieškinio, išskyrus atvejus, kai arbitražinis teismas pripažįsta, jog netikslinga leisti padaryti tokius pakeitimus ar papildymus dėl pavėluoto jų pateikimo ar galimo bylos užvilkinimo.

10 straipsnis. Arbitražo teismo pirmininko veiksmai

1. Arbitražo teismui gavus ieškinio pareiškimą, atitinkantį šio reglamento 9 straipsnio reikalavimus, ir dokumentą, įrodantį registravimo mokesčio

sumokėjimą, Arbitražo teismo pirmininkas priima nutartį ir išsiunčia atsakovui pranešimą dėl ginčo perdavimo Arbitražo teismui ir ieškinį.

2. Jeigu ieškinių pareiškimas neatitinka 9 straipsnio reikalavimų ir/ar nesumokėtas registravimo mokestis, Arbitražo teismo pirmininkas neduoda ieškiniui eigos ir paskiria protingą terminą pašalinti trūkumus.

11 straipsnis. Arbitražo mokesčių apskaičiavimas ir mokėjimo tvarka

1. Arbitražo teismo pirmininkas remdamasis ginčo suma, galiojančiais arbitražo mokesčių tarifais, patvirtintais Arbitražo teismo valdybos, ir atsižvelgdamas į numatomas išlaidas, susijusias su bylos nagrinėjimu, nustato ir nurodo ieškovui (arba šalims, jei jos susitarė dėl arbitražo mokesčių mokėjimo tvarkos) sumokėti arbitražo mokesčius avansu per 30 dienų. Nurodyta pinigų suma yra sumokėta tada, kai bankas ją užskaito Arbitražo teismo sąskaitoje.

2. Bet kuriuo arbitražinio nagrinėjimo metu Arbitražo teismo pirmininkas, atsižvelgdamas į padidėjusias arbitražo išlaidas ar padidėjusią ginčo sumą, gali nurodyti ieškovui (arba šalims, jei jos susitarė dėl arbitražo mokesčių mokėjimo tvarkos) sumokėti papildomas sumas. Jeigu Arbitražo teismo išlaidos, skirtos padengti arbitražo, liudytojų, ekspertų, vertėjų komandiruočių (kelionės, nakvynės ir kitos) išlaidas susidariusias dėl jų dalyvavimo nagrinėjant bylą arbitražu, taip pat skirtos apmokėti ekspertų ir vertėjų paslaugas, nesiekia šalių avansu sumokėto kompensavimo mokesčio dydžio, skirtumas gražinamas sumokėjusiai šaliai ar šalims per 30 dienų nuo arbitražinio teismo sprendimo priėmimo dienos (skirtumas, mažesnis ar prilygstantis banko pavedimo mokesčio dydžiui, negražinamas).

3. Jeigu atsakovas pateikia priešinį ieškinį, kartu turi būti sumokėtas arbitravimo mokestis. Jei viena šalis pateikia skolos įskaitymo reikalavimą, atitinkamai susijusį su ieškiniu ar priešiniu ieškiniu, į tokį reikalavimą gali būti atsižvelgiama skaičiuojant arbitravimo mokesčio dydį.

4. Byla perduodama nagrinėti iš esmės tik sumokėjus avansu nustatytus arbitražo mokesčius. Jeigu remiantis šio straipsnio trečiaja dalimi ieškovui ir atsakovui yra nustatomos skirtingos mokėtinos sumos, ginčo šalims paliekama teisė susitarti dėl tokių sumų mokėjimo lygiomis dalimis.

5. Jeigu šalys buvo susitarusios dėl arbitražo mokesčių mokėjimo tvarkos, bet kažkuri šalis nesilaiko šios tvarkos ir nesumoka jai tenkančios dalies, jos dalį gali sumokėti kita šalis.

6. Jeigu nė viena ginčo šalis per nustatytą terminą nesumoka Arbitražo teismo pirmininko nustatytų mokesčių, pasibaigus terminui, ieškinys (priešinis ieškinys) gali būti paliktas nenagrinėtas Reglamento 37 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Arbitražo teismo pirmininkas turi teisę vietoj šiame straipsnyje nurodytų sumų priimti šalių ar vienos jų pasiūlytą banko garantiją, kad šias sumas sumokės bankas.

12 straipsnis. Atsiliepimas į ieškinį

1. Priėmęs nutartį pradėti arbitražo bylą, Arbitražo teismo pirmininkas persiunčia vieną ieškinių ir jo priedų egzempliorių atsakovui ir nustato 30 dienų terminą, per

kurį atsakovas turi pateikti savo atsiliepimą į ieškinį, jeigu šalys nesusitarė dėl kito termino pateikti atsiliepimą.

2. Atsiliepime į ieškinį atsakovas privalo nurodyti: 1) savo nuomonę dėl jam pareikšto ieškinių, ieškinį pagrindžiančių aplinkybių bei kitų klausimų ir galimybės nagrinėti ginčą arbitražu; 2) teisinius ir faktinius pagrindus, kuriais atsakovas grindžia savo prieštaravimus; 3) arbitrą ar arbitrus, kuriuos jis paskiria, jų adresus, telefonus, faksus ir pilietybę, taip pat savo atstovą, jo adresą, telefoną, faksą ir elektroninio pašto adresą; 4) dokumentus ir kitus įrodymus, kuriais remiasi.

3. Prie atsiliepimo į ieškinį atsakovas gali pridėti visus dokumentus, kuriais remiasi gindamas savo poziciją, arba nuorodą į dokumentus ar kitus įrodymus, kuriuos jis pateiks vėliau.

4. Arbitražo teismui turi būti pateikiama tiek atsiliepimo su priedais egzempliorių, kad po vieną tektų Arbitražo teismui ir kiekvienam arbitrai. Vieną atsiliepimo į ieškinį egzempliorių su priedais atsakovas nusiunčia tiesiogiai ieškovui.

5. Atsiliepimo į ieškinį nepateikimas nustatytu terminu nėra kliūtis arbitražo procesui vykti toliau. Šiuo atveju arbitražinis teismas negali traktuoti, kad atsiliepimo nepateikimas reiškia pareikšto ieškinių pripažinimą. Jeigu arbitražiniame susitarime numatyta, kad arbitrus siūlo kiekviena šalis, tai atsiliepimo į ieškinį nepateikimas nustatytu terminu laikomas atsisakymu skirti arbitrą.

6. Prireikus Arbitražo teismo pirmininkas ar arbitražinis teismas gali pareikalauti iš šalių apsikeisti atsiliepimais.

7. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, kiekviena iš jų arbitražinio proceso metu turi teisę pateikti naujus įrodymus ar motyvus, išskyrus atvejus, kai arbitražinis teismas pripažįsta, kad anksčiau jie nebuvo pateikti be svarbių priežasčių.

13 straipsnis. Priešinis ieškinys

Kartu su atsiliepimu į ieškinį arba vietoj jo atsakovas gali pateikti priešinį ieškinį, kylantį iš ginčijamo teisinio santykio, kurį apima arbitražinis susitarimas. Vėliau pateiktą priešinį ieškinį arbitražinis teismas gali priimti, jeigu pripažįsta, kad toks vėlesnis pateikimas yra grindžiamas svarbiomis priežastimis.

III SKYRIUS ARBITRAŽINIO TEISMO FORMAVIMAS

14 straipsnis. Arbitrų skaičius

1. Šalys gali susitarti dėl arbitrų skaičiaus ir jų skyrimo tvarkos. Šalims nesusitarus dėl arbitrų skaičiaus, skiriami trys arbitrai. Arbitras privalo būti nepriklausomas ir nešališkas.

2. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, tai, kai arbitražinis teismas sudaromas iš trijų arbitrų, kiekviena šalis per nurodytą 30 dienų terminą skiria po vieną arbitrą, o šie du ne vėliau kaip per 10 dienų skiria trečiąjį arbitrą, kuris pirmininkauja arbitražiniam teismui ir vykdo pranešėjo funkcijas. Šalių prašymu, Arbitražo teismas nusiunčia joms Arbitražo teismo patvirtintą arbitrų sąrašą. Šalys turi teisę arbitru paskirti asmenį, kuris nėra įrašytas į šį sąrašą.

3. Esant dviem ar daugiau ieškovų arba dviem ar daugiau atsakovų, ir pirmieji, ir antrieji tarpusavio susitarimu skiria po vieną arbitrą, kurie savo ruožtu ne vėliau kaip per 10 dienų skiria trečiąjį arbitrą.

4. Turi būti nurodyti visi skiriamų arbitrų vardai, pavardės, adresai, telefono ir fakso numeriai bei pilietybė.

15 straipsnis. Atvejai, kai arbitrą skiria Arbitražo teismo pirmininkas

1. Jeigu šalys nesusitaria kitaip, tai:

1) kai arbitražinis teismas sudaromas iš vieno arbitro ir šalys negali susitarti dėl jo paskyrimo, arbitrą bet kurios šalies prašymu skiria Arbitražo teismo pirmininkas; 2) jei šalis nepaskiria arbitro per 30 dienų nustatytą terminą, tai bet kurios šalies prašymu arbitrą paskiria Arbitražo teismo pirmininkas; 3) jeigu du šalių paskirti arbitrai per 10 dienų nuo paskutinio iš jų paskyrimo negali susitarti dėl trečiojo arbitro skyrimo, arbitrą skiria Arbitražo teismo pirmininkas.

2. Jeigu šalims suderinus arbitrų skyrimo procedūrą: 1) viena šalis nesilaiko šios procedūros taisyklių; arba 2) šalys arba du jų paskirti arbitrai negali pagal šalių patvirtintą procedūrą susitarti dėl arbitro paskyrimo; arba 3) tretieji asmenys nevykdo kokių nors procedūros funkcijų, susijusių su arbitro skyrimu, - tai bet kuri šalis gali kreiptis į Arbitražo teismo pirmininką prašydama imtis reikiamų priemonių paskirti arbitrą, jei pagal šalių susitarimu nustatytą arbitrų skyrimo tvarką nenumatyta kitų arbitrų skyrimo būdų.

3. Arbitražo teismo pirmininko sprendimai, priskirti jo kompetencijai pagal šio straipsnio pirmąją ir antrąją dalis, yra galutiniai ir neskundžiami.

4. Skiriant arbitrą turi būti atsižvelgiama į tokias aplinkybes, kurios garantuotų nepriklausomo ir nešališko arbitro paskyrimą bei į šalių susitarimu arbitrai nustatytus kvalifikacijos reikalavimus. Skiriant arbitrą gali būti atsižvelgiama į arbitro patirtį ir galimybę paskirti arbitru kitos negu šalių nacionalinės priklausomybės asmenį.

5. Kai Arbitražo teismas šalių susitarimu paskiriamas skiriančiąja institucija, šalis, prašanti paskirti arbitrą, turi pateikti Arbitražo teismo pirmininkui pranešimo apie arbitražą ir/ar ieškinio bei arbitražinio susitarimo nuorašus. Arbitražo teismo pirmininkas gali reikalauti iš bet kurios šalies informacijos, kurią mano esant būtina savo funkcijoms vykdyti.

6. Arbitražo teismo pirmininkas arbitru skiria asmenį, įrašytą į Arbitražo teismo rekomenduojamų arbitrų sąrašą.

7. Arbitras skiriamas Arbitražo teismo pirmininko nutartimi, jos nuorašai siunčiami paskirtam arbitrai ir šalims. Nutartyje nurodomi duomenys, numatyti šio reglamento 14 straipsnio ketvirtojoje dalyje.

16 straipsnis. Arbitražo teismo pirmininko pareiga tikrinti, ar nėra pagrindų arbitrai nušalinti

1. Kai kreipiamasi į asmenį dėl jo galimo skyrimo arbitru, šis privalo pranešti šalims ir Arbitražo teismui visas aplinkybes, kurios gali jam trukdyti būti nešališkam ar nepriklausomam. Pranešti apie tokias aplinkybes jis privalo ir po paskyrimo ar arbitražinio nagrinėjimo metu, jeigu to nepadarė anksčiau.

2. Arbitražo teismo pirmininkas privalo patikrinti, ar arbitru skiriamas asmuo atitinka šalių susitarime ir Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatyme nustatytus reikalavimus. Esant pagrindui nušalinti arbitrą, Arbitražo teismo pirmininkas apie tai informuoja šalis bei išaiškina jų teisę pareikšti nušalinimą.

3. Kiekvienas šalių arba Arbitražo teismo pirmininko byloje paskirtas arbitras prieš nagrinėdamas bylą pasirašo nešališkumo ir nepriklausomumo atitinkamoje byloje deklaraciją.

17 straipsnis. Arbitro nušalinimas

1. Klausimus, susijusius su arbitrų nušalinimu ar įgaliojimų nutraukimu, sprendžia arbitražinis teismas, nedalyvaujant arbitrai, kuriam pareikštas nušalinimas, o jeigu arbitražinį teismą sudaro tik vienas arbitras arba nušalinimas pareiškiamas visam arbitražiniam teismui, - Arbitražo teismo pirmininkas. Apie nušalinimą arbitrai gali būti pareikšta tik tada, kai yra bent viena iš šių aplinkybių, keliančių abejonių jo nepriklausomumu ar nešališkumu: 1) arbitras yra tarnybiškai ar kitaip nuo vienos šalies priklausomas; 2) yra vienos šalies giminaitis; 3) yra tiesiogiai ar netiesiogiai suinteresuotas bylos baigtimi; 4) dalyvavo ikiarbitražinio tarpininkavimo procedūroje; 5) yra kitokių aplinkybių, kurios kelia abejonių jo nešališkumu.

2. Apie nušalinimą arbitrai taip pat gali būti pareiškiami, jei paaiškėja, kad jis neturi šalių susitarime aptartos kvalifikacijos.

3. Šalis gali nušalinti savo ar kartu su kita šalimi paskirtą arbitrą tik dėl aplinkybių, kurias ji sužinojo po jo paskyrimo.

4. Šalys gali susitarti dėl arbitro nušalinimo tvarkos laikydamosi šio straipsnio reikalavimų. Kai nesusitariama dėl arbitro nušalinimo tvarkos, šalis, norinti pareikšti arbitrai apie nušalinimą, turi per 15 dienų nuo dienos, kai sužinojo apie arbitražinio teismo sudarymą arba apie aplinkybes, nurodytas šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse, pranešti raštu arbitražiniam teismui ir Arbitražo teismui nušalinimo motyvus. Jei arbitras, kuriam pareikšta apie nušalinimą, nenusišalina arba kita šalis nesutinka su nušalinimu, nušalinimo klausimą sprendžia arbitražinis teismas, nedalyvaujant arbitrai, kuriam pareikštas nušalinimas, o jeigu arbitražinį teismą sudaro tik vienas arbitras arba nušalinimas pareiškiamas visam arbitražiniam teismui, - Arbitražo teismo pirmininkas.

5. Jei šalių susitarime arba šio straipsnio ketvirtojoje dalyje nustatyta tvarka nušalinimas atmetamas, šalis, pareiškusi apie nušalinimą, gali per 30 dienų nuo pranešimo apie nušalinimo atmetimą gavimo dienos prašyti Arbitražo teismo pirmininką priimti galutinį sprendimą dėl nušalinimo. Arbitražo teismo pirmininko sprendimas šiuo klausimu yra neskundžiamas. Kol tokį šalies prašymą svarsto Arbitražo teismo pirmininkas, arbitražinis teismas, įskaitant arbitrą, kuriam pareikšta apie nušalinimą, gali tęsti arbitražinį nagrinėjimą, tačiau sprendimas turi būti priimamas po to, kai Arbitražo teismo pirmininkas galutinai išsprendžia nušalinimo klausimą.

18 straipsnis. Arbitro pakeitimas

1. Arbitrai mirus, atsistatydinus ar jų nušalinus, arbitražo proceso metu naujas arbitras turi būti paskirtas ar pasirinktas tokia pat tvarka, kuri buvo taikoma skiriant ar pasirenkant pakeičiamą arbitrą. Kol arbitras nebus pakeistas, byla sustabdoma. Jeigu arbitras yra nušalinamas arba atsistatydina, Arbitražo teismas

turi teisę nemokėti jam honoraro arba mokėti dalį honoraro atsižvelgiant į arbitražo institucijų praktiką ir atitinkamas bylos aplinkybes.

2. Jeigu pakeičiamas vienintelis ar pirmininkaujantis arbitras, kiekvienas anksčiau pradėtas nagrinėti ginčas turi būti nagrinėjamas iš naujo, išskyrus atvejus, kai šalys neprieštaruoja, kad ginčas būtų nagrinėjamas toliau. Pakeitus dalį arbitražinio teismo arbitrų, ginčas gali būti nagrinėjamas iš naujo arbitražinio teismo sprendimu.

19 straipsnis. Bylos perdavimas arbitražiniam teismui

1. Suformavus arbitražinį teismą ir šalims sumokėjus nustatytus arbitražo mokesčius, arbitražo byla perduodama arbitražiniam teismui.

2. Visi šalių arbitražiniam teismui siunčiami dokumentai turi būti siunčiami ir kitai (-oms) šaliai (-ims) bei Arbitražo teismui.

IV SKYRIUS ARBITRAŽINIS BYLOS NAGRINĖJIMAS

20 straipsnis. Arbitražinio nagrinėjimo vieta

1. Šalys gali susitarti dėl arbitražinio nagrinėjimo vietos. Jei tokio susitarimo nėra, arbitražinio nagrinėjimo vietą nustato arbitražinis teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes ir šalių nuomonę.

2. Arbitražinis teismas gali, jeigu šalys nesusitarė kitaip, susirinkti bet kurioje vietoje, kurią mano esant tinkama konsultuotis arbitrams, kurioje galima išklausyti liudytojus, ekspertus ar šalis, apžiūrėti dokumentus, prekes ar kitokį turtą. Šalims per protingą laiką turi būti pranešama apie arbitražinio teismo posėdžio laiką ir vietą, kad joms būtų sudaryta galimybė dalyvauti atliekant nurodytus veiksmus.

21 straipsnis. Arbitražinio nagrinėjimo kalba

1. Šalys gali susitarti dėl kalbos, kuri bus vartojama arbitražinio nagrinėjimo metu.

2. Jeigu šalys dėl kalbos nesusitarė, kalbą nustato arbitražinis teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, tame tarpe ir kalbą ar kalbas, kuriomis sudarytas arbitražinis susitarimas. Šalių susitarimas ar arbitražinio teismo nutartis, jeigu juose nenurodyta kitaip, taikomi visiems rašytiniams šalies pareiškimams, arbitražinio nagrinėjimo posėdžiams, taip pat arbitražinio teismo sprendimams, nutartims arba kitokiems arbitražinio teismo priimtiems dokumentams.

3. Arbitražinis teismas gali pareikalauti, kad bet koks rašytinis įrodymas ar kitoks dokumentas būtų išverstas į tą kalbą ar kalbas, dėl kurių vartojimo šalys susitarė arba kurias nustatė arbitražinis teismas.

4. Prireikus, byla gali būti nagrinėjama dalyvaujant vertėjui.

22 straipsnis. Arbitražinio nagrinėjimo tvarka

1. Bylą arbitražinis teismas nagrinėja šalių susitarimu nustatyta tvarka, vadovaudamasis arbitražo vietos procesiniais arbitražo įstatymais ir šiuo reglamentu.
2. Jeigu šalys nėra susitarusios dėl bylos nagrinėjimo tvarkos, arbitražinis teismas gali nagrinėti ją tokia tvarka, kokią mano esant tinkamą.
3. Arbitražinis teismas turi spręsti bylą nešališkai ir greitai. Kiekvienai šaliai privalo būti užtikrinta galimybė dalyvauti byloje.
4. Jeigu bylą nagrinėja trys ar daugiau arbitrų, pirmininkaujantis arbitras, jeigu kiti arbitrai jį įgaliojo, gali pats vienas spręsti procesinius klausimus.
5. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, ginčas nagrinėjamas uždareme arbitražinio teismo posėdyje. Arbitražiniam teismui arba bet kuriai šaliai pageidaujant, posėdyje gali dalyvauti vertėjai ir gali būti išklaustyti liudytojų ir ekspertų parodymai. Kiti asmenys bylos svarstymo posėdyje gali dalyvauti tik ginčo šalių sutikimu.

23 straipsnis. Arbitražinio nagrinėjimo būdai

1. Šalys gali susitarti dėl žodinio bylos nagrinėjimo arba dėl bylos nagrinėjimo tik pagal šalių pateiktus rašytinius įrodymus ir kitą rašytinę medžiagą. Jeigu šalys dėl bylos nagrinėjimo formos nėra susitarusios, byla nagrinėjama žodine forma.
2. Jeigu šalys yra susitarusios, kad byla nagrinėjama joms tiesiogiai nedalyvaujant, arbitražinis teismas turi pereiti prie žodinio bylos nagrinėjimo, jeigu to reikalauja kuri nors ginčo šalis ir toks reikalavimas yra pareikštas ne vėliau kaip iki bylos medžiagos tyrimo pabaigos.

24 straipsnis. Arbitražinio teismo kompetencija

1. Pradėdamas nagrinėti bylą arbitražinis teismas turi teisę pats priimti sprendimą dėl savo kompetencijos spręsti ginčą, įskaitant ir tuos atvejus, kai kyla abejonių dėl arbitražinio susitarimo buvimo ar jo galiojimo. Tokiu atveju arbitražinė išlyga, kuri yra sutarties dalis, turi būti vertinama kaip atskiras susitarimas, nepriklausantis nuo kitų sutarties sąlygų. Arbitražinio teismo nutartis dėl sutarties pripažinimo negaliojančia nereiškia ipso jure (savaiame) ir arbitražinės išlygos pripažinimo negaliojančia.
2. Šalies pareiškimas, kad arbitražinis teismas yra nekompetentingas spręsti ginčą, turi būti padarytas ne vėliau, nei pateikiamas atsiliepiamas į ieškinį. Šalies dalyvavimas skiriant arbitrą neatima iš jos teisės padaryti tokį pareiškimą.
3. Pareiškimas, kad arbitražinis teismas viršija savo kompetenciją, turi būti padarytas iš karto, kai arbitražinio nagrinėjimo metu iškeliamas klausimas, kuris, šalies nuomone, nepriskirtas arbitražinio teismo kompetencijai. Arbitražinis teismas gali priimti tokio pobūdžio pareiškimą ir vėliau, jei manys pateikimo uždelsimą esant pateisinamą.

25 straipsnis. Preliminarus posėdis

1. Šalies (šalių) ar arbitražinio teismo iniciatyva gali būti kviečiamas preliminarus posėdis. Apie posėdžio vietą, laiką ir svarstomus klausimus šalys turi būti informuotos iš anksto, prieš protinę terminą, kuris leistų joms tinkamai

pasirengti, bet ne vėliau kaip 10 dienų iki posėdžio pradžios. Šalių ar vienos jų neatvykimas nėra kliūtis vykti preliminariam posėdžiui, jeigu šalys nėra susitarusios kitaip. Šalims susitarus, preliminarus posėdis gali vykti naudojant momentinio ryšio priemones (telekonferenciją). Iškart po posėdžio surašoma nutartis ir išsiunčiama šalims bei Arbitražo teismui. Per 20 dienų nuo nutarties išsiuntimo šalims jos gali pateikti pastabas.

2. Preliminarus posėdžio metu sprendžiami klausimai, kurių šalys nėra aptarusios arbitražiniame susitarime. Konkrečiai imant gali būti sprendžiami šie klausimai: 1) šalių pasikeitimo turimais įrodymais ir kitais dokumentais tvarka ir terminai; 2) įrodymų rūšys ir jų rinkimo tvarka, pvz., ekspertizės skyrimo klausimas; 3) pagrindinio posėdžio data, laikas, vieta ir tvarka; 4) patikslinami šalių reikalavimai ir jų atsikirtimai; 5) kiti klausimai.

26 straipsnis. Laikinių apsaugos priemonių taikymas

1. Jeigu šalys nėra susitarusios kitaip, arbitražinis teismas gali bet kurios šalies prašymu įpareigoti kitą šalį sumokėti tam tikrą piniginių užstatą. Jeigu šalis šio arbitražinio teismo įpareigojimo nevykdo arba būtina taikyti kitokias laikinas apsaugos priemones, arbitražinis teismas gali šalies prašymu kreiptis į arbitražinio teismo vietos valstybės teismą dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo, jeigu šalių susitarimas nenumato ko kita.

2. Šalis gali savarankiškai kreiptis į bet kurios šalies kompetentingą valstybės teismą prašydama taikyti laikinas apsaugos priemones, kurių nesiėmus arbitražo sprendimo vykdymas gali pasunkėti ar pasidaryti nebeįmanomas. Toks šalies kreipimasis į valstybės teismą iki arbitražinio nagrinėjimo pradžios ar jo metu ir valstybės teismo nutartis dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo nėra nesuderinami su arbitražiniu susitarimu. Apie tokį šalies kreipimąsi ir bet kurias valstybės teismo pritaikytas priemones turi būti nedelsiant pranešta Arbitražo teismo sekretariatui, kuris iš karto informuoja apie tai arbitražinį teismą.

3. Šalis, prašanti taikyti laikinas apsaugos priemones, privalo pagrįsti savo prašymą.

27 straipsnis. Ieškinio elementų ir reikalavimų dydžio pakeitimas

1. Jeigu šalys nėra susitarusios kitaip, ieškovas turi teisę iki pagrindinio posėdžio pradžios pakeisti ieškinio dalyką arba pagrindą, taip pat sumažinti ar padidinti ieškinio reikalavimus.

2. Atsakovas turi teisę iki pagrindinio posėdžio pradžios pakeisti savo atsiliepime išdėstytus prieštaravimus arba priešinio ieškinio reikalavimus.

3. Padidėjus ieškinio ar priešinio ieškinio reikalavimams, arbitražo teismo pirmininkas nurodo šalims sumokėti papildomas pinigų sumas.

28 straipsnis. Įrodymai ir įrodinėjimas

1. Įrodymai arbitraže yra rašytiniai dokumentai ir kiti rašytiniai įrodymai, daiktiniai įrodymai, eksperto išvada ir liudytojų parodymai.

2. Kiekviena šalis privalo įrodyti aplinkybes, kuriomis ji remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu.

3. Jeigu nėra šalių susitarimo dėl įrodymų leistinumą bei kitų su įrodymais ir įrodinėjimu susijusių klausimų, visus klausimus, susijusius su įrodymų liečiamumu, leistinumą ir įrodinėjimu, sprendžia arbitražinis teismas.

4. Arbitražinis teismas gali iš bet kurios šalies pareikalauti per nustatytą terminą pateikti įrodymus tam tikroms aplinkybėms patvirtinti.

5. Arbitražinis teismas turi teisę atsisakyti priimti įrodymus, kurie nėra susiję su byla arba jie pateikti pavėluotai, jei konstatuoja, kad anksčiau šalis jų nepateikė be svarbių priežasčių ir jų priėmimas iš esmės užvilkins bylos nagrinėjimą.

6. Galutinį ir privalomą įrodymų įvertinimą arbitražinis teismas pateikia savo sprendime.

7. Prireikus arbitražinis teismas savo iniciatyva ar šalies prašymu gali kreiptis į arbitražinio teismo vietos apylinkės teismą prašydamas padėti surinkti įrodymus.

29 straipsnis. Rašytiniai įrodymai

1. Bylą perdavus arbitražiniam teismui, šalys privalo pasikeisti viena su kita jų turimais rašytiniais įrodymais.

2. Rašytiniai įrodymai arbitražiniam teismui pateikiami išversti į tą kalbą, kuria nagrinėjama byla.

30 straipsnis. Eksperto išvada

1. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, arbitražinis teismas gali skirti ekspertizę tam tikroms aplinkybėms nustatyti. Ekspertu skiriamas vienas ar keli asmenys.

2. Ekspertizė gali būti skiriama ir tais atvejais, kai reikia išsiaiškinti klausimus, susijusius su taikoma užsienio teise.

3. Šalims turi būti pranešta apie paskirtą ekspertą (ekspertus). Šalys privalo pateikti ekspertui jam reikalingą informaciją ir dokumentus.

4. Eksperto išvados kopija turi būti pateikta šalims iki pagrindinio posėdžio pradžios. Šalys turi teisę raštu ar žodžiu pateikti savo nuomonę dėl eksperto išvados.

5. Arbitražinio teismo iniciatyva ar šalies prašymu ekspertas gali būti kviečiamas į pagrindinį posėdį ir apklausiamas. Ekspertų nušalinimas galimas tais pačiais kaip ir arbitražinių nušalinimo pagrindais kaip nustatyta šio reglamento 17 straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse. Ar ekspertų nušalinimas pagrįstas, sprendžia ginčą nagrinėjantis arbitražinis teismas.

6. Eksperto išvada arbitražiniam teismui nėra privaloma ir turi būti vertinama pagal tokius pat principus kaip ir kiti įrodymai.

7. Gavusios arbitražinio teismo pritarimą šalys gali pakviesti į posėdį ekspertus savo iniciatyva. Tokiu atveju eksperto patirtas išlaidas kompensuoja ir atlyginimą jam sumoka į kvietusi šalis.

31 straipsnis. Liudytojai

1. Šalis, prašanti iškviešti ir apklausti liudytoją, privalo ne vėliau kaip 15 dienų iki posėdžio pranešti apie tai arbitražiniam teismui ir nurodyti jo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą ir bylos aplinkybes, kurias liudytojas gali patvirtinti ar paneigti, bei kalbą, kuria liudytojas duos parodymus. Šių reikalavimų neįvykdžius, arbitražinis teismas turi teisę atsisakyti kviešti asmenį liudytoju.

2. Jeigu liudytojas į arbitražinio teismo posėdį negali atvykti, gali būti priimti ir tiriami jo pasirašyti parodymai arba taip pat gali būti priimtas ir tiriamas liudytojo apklausos protokolas, jeigu liudytoją arbitražinio teismo prašymu apklausė valstybės teismas.

3. Jeigu bylą nagrinėja keli arbitrai, arbitražinis teismas gali pavesti vienam iš arbitrų apklausti liudytoją. Šiuo atveju liudytojo apklausos protokolas pateikiamas arbitražiniam teismui ir šalims.

32 straipsnis. Daiktinių įrodymų ir vietos apžiūra

Prireikus arbitražinis teismas savo iniciatyva ar šalies prašymu gali apžiūrėti daiktinius įrodymus jų buvimo vietoje arba atlikti vietos apžiūrą. Šalims turi būti iš anksto pranešta apie apžiūros vietą ir laiką.

33 straipsnis. Teisės į prieštaravimą atsisakymas

Jeigu šalis, žinodama, kad kuri nors šio reglamento nuostata, kurios šalys gali atsisakyti, arba kuris nors arbitražinio susitarimo reikalavimas nevykdomas, dalyvauja arbitražiniame nagrinėjime tuojau pat nepareikšdama be pateisinamos priežasties savo nesutikimo, arba jeigu nepareiškia savo prieštaravimo per tam tikrą terminą, jei toks nustatytas, laikoma, kad ji atsisako savo teisės pareikšti prieštaravimą.

34 straipsnis. Pagrindinis posėdis

1. Apie pagrindinio posėdžio vietą, laiką ir datą iš anksto turi būti pranešta šalims (arba jų atstovams), taip pat liudytojams ir ekspertams, kuriuos numatyta apklausti arbitražinio teismo posėdyje.

2. Arbitražinio teismo posėdis yra uždaras. Arbitražinis teismas gali pareikalauti, kad bet kuris liudytojas ar ekspertas pasišalintų, kai kiti liudytojai ar ekspertai duoda parodymus. Arbitražinis teismas savo nuožiūra nustato liudytojų ir ekspertų apklausimo tvarką.

35 straipsnis. Šalių neatvykimo į arbitražinio teismo posėdį padariniai

Jeigu viena ar abi šalys, kurioms buvo tinkamai pranešta apie posėdį, be svarbių priežasčių į jį neatvyksta, arbitražinis teismas, jeigu mano esant įmanoma, gali nagrinėti bylą pagal joje esamą medžiagą šaliai ar šalims nedalyvaujant, išskyrus atvejus, kai šalių susitarimas numato ką kita.

36 straipsnis. Posėdžio tvarka

1. Posėdžio tvarką ir trukmę nustato arbitražinis teismas, atsižvelgdamas į šalių pageidavimus. Prieš pradėdamas posėdį pirmininkaujantis arbitras privalo šalių pasiteirauti, ar nėra galimybės baigti bylą taikos sutartimi.

2. Arbitražinis teismas, manydamas tai esant būtina dėl ypatingų aplinkybių, gali savo iniciatyva ar šalies prašymu nuspręsti atidėti posėdį. Tokiu atveju arbitražinis teismas iš karto nustato kito posėdžio vietą, datą ir laiką.

3. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, arbitražinio teismo posėdžio eiga stenografuojama arba daromas garso įrašas. Pasibaigus posėdžiui, per arbitražinio teismo nustatytą terminą rengiamas glaustas posėdžio protokolas, kurį pasirašo pirmininkaujantis arbitras ir posėdžio sekretorius. Kiekviena ginčo šalis turi teisę susipažinti su protokolo turiniu ir gauti jo nuorašą.

4. Protokole turi būti nurodyta: 1) posėdžio vieta ir data; 2) ginčo šalių ir jų atstovų pavardės, vardai, pavadinimai; 3) arbitrų, ekspertų, vertėjų ir kitų posėdžio dalyvių pavardės ir vardai; 4) trumpas nagrinėjimo eigos apibūdinimas; 5) šalių reikalavimai, prieštaravimai ir kiti svarbesni pareiškimai; 6) bylos nagrinėjimo atidėjimo ar baigimo pagrindai.

37 straipsnis. Bylos nutraukimas ir pareiškimo palikimas nenagrinėto

1. Arbitražinis teismas arba Arbitražo teismo pirmininkas, kai byla dar neperduota arbitražiniam teismui, bylą nutraukia, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) šalys sudarė taikos sutartį ir neprašo šios sutarties įforminti arbitražo sprendimu; 2) mirus (pasibaigus) vienai iš šalių ir, atsižvelgiant į ginčo teisinius santykius, neleidžiamas teisių perėmimas; 3) ieškovui atsakius ieškinio, jei atsakovas tam neprieštarauja; 4) paaiškėjus aplinkybių, dėl kurių ginčas negali būti sprendžiamas arbitražu.

2. Arbitražinis teismas arba Arbitražo teismo pirmininkas, kai byla dar neperduota arbitražiniam teismui, bylą nutraukia nutartimi, kurioje privalo nurodyti bylos nutraukimo motyvus. Nutarties kopija siunčiama šalims. Bylą nutraukus, šalių įmokėtos sumos negražinamos, išskyrus atvejį, kai byla nutraukiama iki ją perduodant arbitražiniam teismui, - tada sumokėjusiai šaliai gali būti gražinta iki 80 procentų sumokėto arbitravimo mokesčio.

3. Bylą nutraukus, šalys negali kreiptis į Arbitražo teismą dėl ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu.

4. Arbitražinis teismas arba Arbitražo teismo pirmininkas, kai byla dar neperduota arbitražiniam teismui, palieka ieškinį nenagrinėtą, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) į posėdį antrą kartą kviečiamos be svarbių priežasčių neatvyksta abi šalys, o bylą pagal joje esamą medžiagą arbitražinis teismas mano nesant įmanoma nagrinėti; 2) jeigu šalys per nustatytą terminą nesumoka arbitražo mokesčių; 3) nagrinėti pareiškimą tampa neįmanoma ne dėl nuo Arbitražo teismo priklausančių priežasčių.

5. Pareiškimas paliekamas nenagrinėtas motyvuota nutartimi. Nutarties kopija siunčiama šalims. Palikus pareiškimą nenagrinėtą, šalių įmokėtos sumos negražinamos, išskyrus šio straipsnio ketvirtosios dalies 3 punkte nurodytą atvejį, jei pareiškimas paliekamas nenagrinėtas iki bylos perdavimo arbitražiniam teismui, - tuomet sumokėjusiai šaliai gali būti gražinta iki 50 procentų sumokėto arbitravimo mokesčio.

6. Pašalinus sąlygas, kurios buvo pagrindas palikti pareiškimą nenagrinėtą, suinteresuota šalis gali pakartotinai kreiptis į Arbitražo teismą bendra tvarka.

V SKYRIUS ARBITRAŽINIO TEISMO SPRENDIMAI IR NUTARTYS

38 straipsnis. Arbitražinio teismo sprendimo turinys ir forma

1. Ginčas iš esmės išsprendžiamas priimant arbitražinio teismo sprendimą ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo bylos perdavimo arbitražiniam teismui. Galutinis sprendimas turi būti priimtas kuo greičiau po pagrindinio posėdžio ir išsiųstas šalims ne vėliau kaip per 10 dienų nuo jo priėmimo, jeigu buvo sumokėti visi ginčo šalims nustatyti arbitražo mokesčiai.

38 straipsnio 1 dalies redakcija po 2006 m. kovo 20 d.:

1. Ginčas iš esmės išsprendžiamas priimant arbitražinio teismo sprendimą ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo bylos perdavimo arbitražiniam teismui. Galutinis sprendimas turi būti priimtas kuo greičiau po pagrindinio posėdžio, bet ne vėliau nei per 20 dienų nuo paskutinio pagrindinio posėdžio, ir nedelsiant perduodamas Arbitražo teismo sekretoriui, kuris išsiunčia sprendimą šalims, jeigu buvo sumokėti visi ginčo šalims nustatyti arbitražo mokesčiai. Išimtiniais atvejais Arbitražo teismo pirmininkas gali pratęsti terminą priimti sprendimą dar iki 20 dienų.

2. Arbitražinio teismo sprendimas turi būti įformintas raštu, jį pasirašo arbitras arba arbitrai, nagrinėję bylą. Jei bylą nagrinėja trys ar daugiau arbitrų, sprendimui pasirašyti pakanka šią bylą nagrinėjusių arbitrų daugumos, nurodant kitų arbitrų nepasirašymo priežastis. Arbitras arba arbitrai, atsisakę pasirašyti sprendimą, turi teisę raštu išdėstyti savo atskirąją nuomonę, ir ji pridedama prie sprendimo.

3. Arbitražinio teismo sprendime turi būti nurodyta: 1) sprendimo priėmimo data ir vieta; 2) arbitro ar arbitrų, nagrinėjusių bylą, pavardės, ginčo šalys, jų gyvenamoji vieta ar buveinė, šalių atstovai, reikalavimų ir prieštaravimų esmė; 3) trumpas bylos aprašymas; 4) motyvai, kuriais remiantis sprendimas priimtas, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria, kad motyvacija nebūtina, arba arbitražinio teismo sprendimas priimtas šalių sutartomis sąlygomis; 5) arbitražinio teismo išvada, ar ieškinys tenkinamas visiškai arba iš dalies ar atmetamas; 6) arbitražinio teismo sprendimo apskundimo pagrindai ir tvarka; 7) arbitražo mokesčių suma, bylos nagrinėjimo išlaidos ir jų paskirstymas šalims bei palūkanos.

4. Iki galutinio arbitražinio teismo sprendimo pasirašymo, arbitražinis teismas pateikia jo projektą Arbitražo teismui, kad šis įvertintų, ar sprendimas atitinka formos reikalavimus. Arbitražo teismas gavęs sprendimo projektą turi pateikti savo vertinimą ne vėliau kaip per 10 dienų.

5. Priėmęs galutinį sprendimą, arbitražinis teismas bylą su visais sprendimo egzemplioriais perduoda Arbitražo teismui, šis išsiunčia sprendimą šalims, o bylą ir vieną sprendimo egzempliorių saugo dešimt metų.

6. Priėmus arbitražinio teismo sprendimą, kuriuo ginčas iš esmės išsprendžiamas, ar nutartį dėl bylos nutraukimo arba nutartį dėl pareiškimo palikimo nenagrinėto, arbitrų įgaliojimai pasibaigia, išskyrus šio reglamento 40 straipsnyje numatytus atvejus.

7. Priimtas arbitražinio teismo sprendimas šalims yra privalomas nuo jo įteikimo. Arbitražinio teismo sprendimas yra galutinis ir šalys įsipareigoja jį įvykdyti visa apimtimi.

Reglamento 38 straipsnio 7 dalies redakcija po 2008 m. kovo 26 d.:

7. Priimtas arbitražinio teismo sprendimas įsiteisėja nuo jo priėmimo momento. Arbitražinio teismo sprendimas laikomas priimtu nuo jo surašymo ir pasirašymo momento. Arbitražinio teismo sprendimas yra galutinis ir šalys įsipareigoja jį vykdyti visa apimtimi.

39 straipsnis. Sprendimo priėmimo tvarka

1. Jeigu bylą nagrinėjo keli arbitrai, arbitražinio teismo sprendimas priimamas balsų dauguma. Kiekvienas arbitras privalo pareikšti savo nuomonę dėl sprendimo. Savo nuomonę dėl sprendimo arbitrai gali pareikšti žodžiu arba raštu.

2. Arbitražinis teismas ir Arbitražo teismas arbitražinio teismo sprendimo negali skelbti ir publikuoti viešai nesant abiejų šalių sutikimo.

40 straipsnis. Sprendimo tikslinimas, aiškinimas ir papildomas sprendimas

1. Per 30 dienų po arbitražinio teismo sprendimo gavimo, jeigu šalių susitarimu nenustatytas kitoks terminas: 1) kiekviena šalis, pranešusi kitai šaliai, gali prašyti arbitražinį teismą ištaisyti rašybos ar aritmetines klaidas; 2) kiekviena šalis, pranešusi kitai šaliai, gali prašyti arbitražinį teismą išaiškinti jo sprendimą arba kurią nors jo dalį ar punktą.

2. Jeigu arbitražinis teismas prašymą mano esant pagrįstą, jis turi padaryti reikiamą pataisą arba pateikti išaiškinimą per 30 dienų nuo prašymo gavimo. Toks išaiškinimas laikomas sudedamąja arbitražinio teismo sprendimo dalimi.

3. Per 30 dienų po arbitražinio teismo sprendimo priėmimo arbitražinis teismas gali savo iniciatyva ištaisyti klaidas, nurodytas šio straipsnio pirmosios dalies punkte.

4. Jeigu šalys nesusitaria kitaip, kiekviena, pranešusi kitai šaliai, per 30 dienų po arbitražinio sprendimo gavimo gali prašyti arbitražinį teismą priimti papildomą sprendimą dėl reikalavimų, kurie buvo pareikšti arbitražinio nagrinėjimo metu, bet nurodyti priimtame sprendime. Jeigu arbitražinis teismas pripažįsta prašymą pagrįstu, jis per 30 dienų turi išnagrinėti šiuos reikalavimus ir priimti dėl jų papildomą sprendimą.

5. Prireikus arbitražinis teismas gali pratęsti terminą, per kurį jis turi ištaisyti klaidas, pateikti išaiškinimą ar priimti papildomą sprendimą pagal šio straipsnio pirmosios, antrosios ar ketvirtosios dalių nuostatas.

6. Taisant klaidas, aiškinant priimtą ar priimant papildomą arbitražinio teismo sprendimą, taikomi šio reglamento 38 straipsnio reikalavimai.

7. Aiškinant ar taisant arbitražinio teismo sprendimą negali būti keičiama jo esmė.

41 straipsnis. Arbitražinio teismo nutartys

1. Klausimais, kuriais ginčas iš esmės nėra išsprendžiamas, arbitražinis teismas priima nutartis.

2. Jeigu bylą nagrinėjantys arbitrai buvo pavedę tam tikrus klausimus spręsti pirmininkaujantiems, nutartis šiais klausimais pirmininkaujantis priima vienasmeniškai. Kitais atvejais nutartis priimamos balsų dauguma.

3. Nutartyje turi būti nurodyta: 1) arbitro ar arbitrų vardas ir pavardė, nutarties priėmimo data ir vieta; 2) bylos pavadinimas (numeris); 3) šalių pavadinimai ir adresai; 4) klausimas, dėl kurio priimama nutartis; 5) motyvai, jeigu šalys nėra susitarusios kitaip; 6) arbitro (arbitrų) išvada.

42 straipsnis. Reglamento pakeitimas

1. Šį reglamentą Arbitražo teismo valdyba gali bet kada pakeisti. Reglamento pakeitimai ir papildymai atgal negalioja.

2. Taikomos šio reglamento normos, galiojančios tuo metu, kai Arbitražo teismas gauna ieškinį, išskyrus atvejį, kai šalys arbitražiniame susitarime buvo numačiusios taikyti Reglamento normas, galiojusias arbitražinio susitarimo sudarymo metu.